Dosar nr. 3-1302/2024

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii publicat la 20 decembrie 2024 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 21 ianuarie 2025

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Gheorghe MÎȚU
Grefier Alvina GRAUR

Cu participarea:
Reclamantului ***** și reprezentantului său – avocatul *****
Reprezentantului pîrîtului Agenția Națională Transport Auto – avocatul *****

Examinînd în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Agenția Națională Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil și emiterea actului administrativ individual favorabil,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces.

La data de 07 martie 2024 reclamantul ***** s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Agenția Națională Transport Auto prin care a solicitat:

1. Anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de șef adjunct direcție în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin in temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă solicitată în cadrul direcțiilor reorganizate;
2. Anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 120-p din 01.03.2024;
3. Emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamantului ***** în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu;
4. Încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu;
5. Încasarea de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) și de la *****

(director ANTA) în folosul reclamantului ***** a pagubei morale pricinuite prin concediere ilegală și descriminare la locul de muncă, în sumă a cîte 100 000 lei.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitînd:

1. Anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de șef adjunct direcție în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă solicitată în cadrul direcțiilor reorganizate;

2. Anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 120-p din 01.03.2024;

3. Emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamatului ***** în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu;

4. Încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 147 870 lei;

5. Încasarea de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) în folosul reclamantului ***** a pagubei morale pricinuite prin concediere ilegală și discriminare la locul de muncă, în sumă, a cîte 200 000 lei (V.I, f.d. 114).

În motivarea acțiunii a menționat că Veaceslav Bufteac, pînă la data de 04.03.2024 a fost angajat în funcția de șef adjunct al Direcției Control Transport Rutier în cadrul autorității publice Agenția Națională Transport Auto. În cadul Agenției Naționale Transport Auto (ANTA) este angajat din anul 2020.

Potrivit fișei de post în obligațiunile funcționale au intrat: organizarea și stabilirea dislocării echipelor mobile de control în trafic, întocmirea proceselor contravenționale, actelor de control, aplicarea măsurilor de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului rutier, prin reținerea plăcuților și numărului de înmatriculare; exercitarea controlului privind efectuarea transporturilor rutiere de mărfuri, ocazionale, național sau internațional; organizarea echipelor mobile mixte de control în trafic, etc.

La data de 01.12.2023 a intrat în vigoare Hotărîrea Guvernului nr. 890 din 22.11.2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în unele hotărîri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto), care prevede reorganizarea unor direcții ANTA inclusiv și a Direcției Control Transport Rutier.

Potrivit Hotărîrii de Guvern nr. 890 din 22.11.2023 au fost redistribuite atribuțiile exercitate de către Direcția Control Transport Rutier în cadrul cărei a activat reclamantul și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier prin constituirea altor trei Direcții cu drept de control după cum urmează:

- Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier;
- Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare;

- Direcția Suport și Protecție Consumatori.

Astfel, atribuțiile Direcției Control Transport Rutier au fost redestribuite în Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier și Direcția Suport și Protecție Consumatori, iar atribuțiile Direcției Activități Conexe au trecut în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare.

În Nota informativă la Hotărîrea de Guvern nr. 890 din 22.11.2023 pentru modificarea Hotărîrii Guvernului 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Transport Auto se invoca că reorganizarea nu presupune cheltuieli bugetare suplimentare, ori deși s-a propus aprobarea unei noi structuri și organigrame a ANTA prin hotărîre nu se majorează limita stabilită de 115 de unități, dar se menține și efectivul. Astfel, menținerea efectivului și lipsa cheltuielilor bugetare suplimentare presupune că, ANTA urma să reîncadreze personalul existent în direcțiile noi reorganizate.

La moment, conform statutului de personal al ANTA, sunt 20 de funcții de conducere. Direcția control transport rutier avea la moment 4 funcții de conducere - 1 șef de direcție și 3 șefi adjuncți de direcție, iar în contextul noii structuri Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier și Direcția suport și protecție consumatori, numărul funcțiilor de conducere se mențin la 4 unități.

Pînă la reorganizare în Direcția control transport rutier, totalul personalului constituia 52 de unități, dintre care angajați 47 persoane, vacante 5 unități, inclusiv și 4 unități de conducere, în Direcția Activități Conexe erau 7 unități, inclusiv 1 unitate de conducere.

După reorganizare în direcțiile: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier s-au aprobat 35 de unități, în Direcția Suport și Protecție Consumatori - 8 unități, iar în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare-11 unități. Total 54 unități.

Chiar și așa prin ordinul nr. 1-p din 02.01.2024 reclamantul a fost preavizat despre modificarea structurii și organigramei ANTA. Preavizul s-a acordat pentru o durată de 30 de zile calendaristice. În perioada de preaviz programul de muncă pentru persoanele preavizate urma a fi redus cu 2 ore zilnic fără reducerea salariului.

Drept rezultat, la data de 11.01.2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere, prin care s-a solicitat transferul într-o funcție echivalentă vacantă în cadrul direcțiilor reorganizate știind cu certitudine că, funcțiile erau vacante.

Prin răspunsul nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024 reclamntul a fost informat despre refuzul angajatorului de a fi transferat într-o funcție echivalentă în cadrul direcțiilor reorganizate. Cu refuzul de a fi transferat a făcut cunoștință la data de 12.02.2024 cînd a revenit din concediul medical.

Consider refuzul directorului ANTA ***** ca fiind nemotivat și ilegal prin faptul că, în contextul executării prevederilor Hotărîrii de Guvern nr. 890 din

22.11.2023, autoritattea pîrîtă ANTA urma să reîncadreze personalul din Direcția Control Transport Rutier și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier în Direcțiile cu drept de control și anume: în Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier, în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare și în Direcția Suport și Protecție Consumatori, dar nu să distribuie salariații în alte funcții vacante din cadrul Agenției și aceasta în contextul cînd numărul de unități, în urma reorganizării s-a mărit, dar nu s-a micșorat.

Totodată, conducerea Agenției, prin încălcarea flagrantă a normelor de drept, inclusiv a Legii nr 158/2008, manifestând față de reclamant o atitudine de discriminare prin tratarea numitului în baza unor criterii protejate, reale sau presupuse, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altor persoane în aceeași situație, prin dezavantajarea reclamantului față de alte persoane în baza criteriilor protejate, a propus reclamantului o ofertă dezavantajoasă de transfer într-o funcție nesimilară de ”specialist principal în cadrul Direcției juridice”, care este cu 5 trepte de salarizare măi joasă și nu corespunde cu atribuțiile deținute pînă la concediere (șef-adjunct Direcția Control Transport Rutier) de către reclamant. Mai mult în funcția propusă reclamantul nu poate activa din considerent că nu dispune de competențe.

Făcînd un studiul al împurenicirilor ”specialistului principal în cadrul Direcției Juridice” a constatat că, acestea sunt absolut diferite cu împuternicirile deținute de către reclamant pănă la concediere. Astfel, pentru a putea activa în această funcție este necesar ca un anumit candidat să aibă o experiență profesională de cel puțin 1 an în domeniu juridic, capacități de a reprezenta autoritatea în instanță de judecată, de a întocmi cereri de chemare în judecată, a analiza legislația din domeniul dreptului muncii, cunoștințe de procedură civilă, etc.

În speță reclamantul nu are o așa experiență, nu are absolvite cursuri de perfecționare profesională în acest domeniu, nu a reprezentat autoritatea în instanță de judecată, nu cunoaște procedura civilă. Prin urmare acțiunea autorității pîrîte a avut un caracter tendențios în vederea manifestării refuzului de către reclamant la oferta înaintată.

Miza acțiunilor manifestate de către conducerea ANTA în persoana directorului ***** a fost exteriorizarea refuzului din partea reclamantului pentru care ulterior să fie concediat.

În rezultat, prin ordinul nr. 120-p din 01.03.2024 reclamantul a fost concediat din funcția de șef-adjunct Direcția Control Transport Rutier.

Chiar dacă examinarea cauzei poate avea loc și fără respectrea procedurii prealabile la data de 01.03.2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere prealabilă prin care s-a solicitat: anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de șef-adjunct în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului

administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă în cadrul direcțiilor reorganizate.

Chiar dacă pînă la depunerea acțiunii în contencios administrativ nu a fost primit nici un răspuns la cererea prealabilă, se intuiește că oricum autoritatea pîrîtă va da un refuz la solicitările înaintate și prin urmare se depune acțiune în instanța de contencios administrativ pentru anularea ordinului de concediere nr. 120-p djn 01.03.2024 și a refuzului din 25.01.2024 de a fi transferat într-o funcție echivalentă. Refuzul din 25.01.2024, după cum a menționat anterior reclamantul, i s-a adus la cunoștință la data de 12.02.2024, dată cînd am revenit din concediu anual.

În ordinul de concediere și-a bazat angajatorul soluția primită în temeiul prevederilor art. 42, alin. (6), art. 43, alin. (3), art. 61, lit. b) și art. 63, alin.(1), lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Consideră ordinul de concediere și refuzul din 25.01.2024 ca fiind ilegale și neîntemeiate, iar acțiunea lui *****, în raport cu reclamantul ca avînd caracter de hărțuire la locul de muncă.

În ședința de judecată reclamantul ***** și reprezentantului său – avocatul ***** au susținut acțiunea în contencios administrativ, solicitînd admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Agenția Națională Transport Auto – avocatul ***** nu a recunoscut acțiunea în contencios administrativ, solicitînd respingerea acesteia în baza motivelor invocate în referință (Vol. I, f.d. 86-91).

Aprecierea instanței.

Examinînd acțiunea în contencios administrativ, referința pîrîtului și materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la următoarele concluzii.

a) *Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ*.

Conform art. 22, alin. (1) Cod Administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt *din oficiu*. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207, alin. (1) Cod Administrativ, instanța verifică *din oficiu* dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește lista enunțiativă a temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

Dispozițiile legale citate enunță principalele temeiuri de inadmisibilitate a acțiunii în contencios administrativ și prezența a temeiurilor de admisibilitate a acţiunii în cauză, după cum urmează:

a) prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

b) competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

c) respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

d) respectarea procedurii prealabile;

e) respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

f) prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Ținînd cont de faptul că acțiunea în contencios administrativ conține mai multe capete de cerere, instanța de judecată va analiza admisibilitatea fiecăruia dintre acestea.

Astfel, se constată că, Ordinul nr. 120-p din 01.03.2024, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, deoarece reclamantul pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a activa în cadrul ANTA.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, *****, își exprimă dezacordul cu Ordinul nr. 120-p din 01.03.2024, solicitând anularea acestuia și obligarea pîrîtului să-l restabilească în funcție de șef adjunct direcție din cadrul ANTA.

Astfel, reclamantul a formulat o pretenție în contestare privind anularea Ordinului nr. 120-p din 01.03.2024 și anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de șef adjunct direcție în cadrul direcțiilor reorganizate și pretenții în obligare - obligarea pîrîtului să emită actului administrativ individual favorabil ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă solicitată în cadrul direcțiilor reorganizate precum și emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamatului ***** în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu.

Cu referire la cerința ce vizează restabilirea în funcția echivalentă cu cea deținută anterior, se evidențiază că aceasta este subsecventă solicitării de anulare a actului administrativ, iar cerința cu privire la anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă, este de fapt o operațiune administrativă în sensul prevederilor art. 15 Cod administrativ, produsă anterior emiterii actului administrativ individual.

Prin prisma prevederilor art. 15, alin. (2) Cod administrativ, această operațiune administrativă poate fi contestată doar concomitent cu actul administrativ individual - Ordinul emis de Agenția Națională msport Auto nr. 120-p din 01.03.2024, ceea ce reclamantul a și solicitat la caz.

Conform art. 10, alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11, alin. (1) Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 189, alin. (1) și (2) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39, alin. (1) Cod Administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Conform art. 208, alin. (1) Cod Administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod Administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162, alin. (1) Cod Administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrative individual.

Potrivit art. 163 din Codul Administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, deoarece Ordinul nr. 120-p din 01.03.2024 indică calea de atac la Judecătoria ***** sediul Rîșcani în ordinea contenciosului administrativ în termen de 30 zile, fără respectarea procedurii prealabile, fapt menționat expres în Decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău nr. 3r-135/24 din 29 aprilie 2024 (Vol. I, f.d. 71-74) și care nu mai poate fi repus în discuție.

Conform art. 209, alin. (1) și (2) Cod Administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că ordinul contestat a fost emis la 01 martie 2024, comunicată reclamantului la 04 martie 2024, iar acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 07 martie 2024, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului Administrativ.

În ceea ce privește capetele de cerere privind încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ înaintate de reclamantul ***** către Agenția Națională Transport Auto, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 decembrie 2024 acestea s-au declarat inadmisibile (Vol. II, f.d. 3-4).

b) *Temeinicia acțiunii în contencios administrativ.*

În ceea ce privește temeinicia acțiunii în contencios administrative a reclamantului, instanța de judecată va reține următoarele circumstanțele de fapt și de drept.

Referitor la pretenția principală în contestare din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ al reclamantului prin care acesta solicită anularea Ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024 prin care ***** a fost eliberat din funcția publică de conducere de șef adjunct Direcția control transport rutier din cadrul ANTA, din data de 04.03.2024, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, drept urmare a intrării în vigoare a noului statut de personal, reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției, ținând cont de refuzul ofertei de muncă a angajatorului și cu prelungirea termenului de preavizare cu 23 zile calendaristice din motivul aflării dl-ui Veaceslav Bufteac în perioada 11.01.2024 - 10.02.2024 în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical Seria 01 nr. 5489733 și Certificat Seria 01, Nr. 5490187, instanța de judecată relevă următoarele.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, s-au aprobat modificările ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto).

Conform pct. 2-4 din Hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, Directorul Agenției Naționale Transport Auto: 1) în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, va aproba statul de personal și îl va prezenta Cancelariei de Stat spre avizare; 2) în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a statului de personal, va preaviza personalul subdiviziunilor reorganizate ale Agenției Naționale Transport Auto, conform prevederilor cadrului normativ.

Disponibilizarea personalului Agenției Naționale Transport Auto se va efectua în conformitate cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu legislația muncii, în limitele alocațiilor aprobate. Cancelaria de Stat, în termen de 5 zile de la data recepționării, va aviza și va înregistra statul de personal al Agenției Naționale Transport Auto (f.d. 1-9 din dosarul administrativ).

În scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 890/2023, ANTA a aprobat un nou Stat de personal, pe care l-a remis spre avizare Cancelariei de Stat a Republicii Moldova.

Conform Scrisorii nr. 22-104-13591 din 28 decembrie 2023, Cancelaria de Stat a avizat favorabil statul de personal al Agenției Naționale Transport Auto, ca urmare a modificării Hotărîrii Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, precum și micșorării efectivului-limită cu 5 unități de personal și redistribuirii sarcinilor și atribuțiilor între funcțiile publice din cadrul autorității publice (f.d. 10; 11-31 din dosarul administrativ).

Corespunzător, contrar afirmațiilor din cuprinsul cererii de chemare în judecată a reclamantului, instanța de judecată a constatat cert că în rezultatul reorganizării Agenției Naționale Transport Auto, efectivul-limită al acestei

autorități publice s-a micșorat cu 5 unități de personal, fiind redistribuite sarcinile și atribuțiile între funcțiile publice din cadrul autorității publice respective.

Instanța de judecată apreciază că majorarea sau micșorarea statelor de personal se raportează la autoritatea publică în ansamblu și nu la anumite structuri organizatorice ale acesteia (direcții, secții, etc).

Conform noilor state de personal ale Agenției Naționale Transport Auto, care a fost avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, nu se mai regăsea *inter alia* funcția ocupată de către *****.

Din prevederile art. 63, alin. (1), lit. c) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în următoarele cazuri: c) autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăseşte funcţia ocupată de funcţionarul public respectiv.

Totodată, din prevederile art. 63, alin. (2) și (3) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public rezultă că în cazul eliberării din funcţia publică în condiţiile alin.(1) lit.a)–c), autoritatea publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) şi k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma. În perioada de preaviz, persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie acordă funcţionarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit.

Din prevederile art. 63, alin. (4) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public rezultă că în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcții publice vacante sau temporar vacante, la decizia conducătorului autorității publice, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție cu acordul funcționarului respectiv.

În acest sens, prin ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024, s-au preavizat, contra semnătură, funcționarii publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, inclusiv reclamantul *****, despre modificarea structurii și organigramei Agenției Naționale Transport Auto și intrarea în vigoare a noului stat de personal nr. 272 din 28.12.2023, avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat. Preavizul se acordă cu o

durată de 30 zile calendaristice de la data aducerii la cunoștință funcționarului public a ordinului, contra semnătură. În perioada de preaviz, programul de muncă pentru persoanele din anexă, se reduce cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, conform orarului stabilit de către șefii de subdiviziuni, coordonat cu Directorul adjunct de ramură. Serviciul resurse umane va aduce prezentul ordin la cunoștința funcționarilor publici indicați în anexa nr. 1, contra semnătură și va prezenta Agenției naționale pentru ocuparea forței de muncă informația privind funcționarii publici ce urmează a fi disponibilizați (f.d. 32-34 din dosarul administrativ).

***** a luat cunoștință cu ordinul respectiv, fapt ce se atestă prin semnătura olografa a acestuia din Anexă.

Ulterior, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, lui *****, i s-a propus transferul din funcția publică de conducere de șef adjunct Direcția control transport rutier în funcția publică de execuție Specialist principal Direcția juridică (f.d. 35 din dosarul administrativ), ținînd cont de faptul că funcția publică deținută anterior de reclamant a fost lichidată în rezultatul reorganizării Agenției Naționale Transport Autor, fiind lichidată însăși Direcția control transport rutier din cadrul ANTA.

Prin cererea din 11 ianuarie 2024, *****, a solicitat transferarea în funcția de sef adjunct al direcției într-una din direcțiile nou formate și anume: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport Rutier; Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare sau Direcția Suport și Protecția Consumatori (f.d. 38 din dosarul administrativ).

Prin răspunsul ANTA nr. 02/2-1-455 din 25 ianuarie 2024, cererea înaintată a fost respinsă, iar ***** a fost informat că reieșind din faptul că, în cadrul Agenției conform structurii, organigramei și noului Statut de personal nu se mai regăsește funcția ocupată de către acesta, reieșind din funcțiile publice vacante sau temporar vacante disponibile și pentru care acesta îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului, angajatorul i-a făcut ofertă de muncă în scris (f.d. 39 din dosarul administrativ).

Ulterior, având în vedere că ***** a refuzat oferta de muncă propusă, a fost emis ordinul nr. 120-p din 01 martie 2024, privind eliberarea din funcție, în legătură cu reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției anterior deținute de reclamant (f.d. 36-37 din dosarul administrativ).

Pe 01 martie 2024, ***** a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat: anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 25.01.2024, prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de șef adjunct al Direcției în cadrul direcțiilor reorganizate și emiterea unui act administrativ individual prin care să dispună

transferul într-o funcție echivalentă de șef adjunct al Direcției în cadrul direcțiilor nou formate (f.d. 40-42 din dosarul administrativ).

Ulterior, pe 07 martie 2024, dl ***** a mai înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat: anularea ordinului nr. 120-p din 01.03.2024 și emiterea ordinului în temeiul căruia să dispună restabilirea în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu cu achitarea de la ANTA și ***** a pagubei morale prin concediere ilegală și discriminare la locul de muncă, în sumă de 200 000 lei (f.d. 43-46 din dosarul administrativ).

Prin răspunsul nr. 02/1-1-1357 din 15 martie 2024, s-a informat dl ***** că urmează să se adreseze nemijlocit în instanța de judecată. Referitor la încasarea prejudiciului moral, s-au invocat prevederile art. 60 alin. (3) din Codul administrativ (f.d. 47 din dosarul administrativ).

În contextul celor expuse și în scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 890/2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, la 28 decembrie 2023, a intrat în vigoare un nou Stat de personal, avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, în care nu se mai regăsește funcția ocupată de către dl *****, în legătură cu ce ultimul a fost preavizat contra semnătură.

Astfel, Agenția Națională Transport Auto în temeiul prevederilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008, cu modificările și completările ulterioare, în calitatea sa de angajator era în drept să-l preavizeze pe *****, în temeiul art. 63 alin. (2) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public pe motivul că urmare a intrării în vigoare a noului stat de personal, nu se mai regăsește funcția ocupată de acesta.

***** a fost preavizat de Agenția Națională Transport Auto cu 30 de zile calendaristice despre faptul reducerii funcției deținute de aceasta, fapt ce se confirmă prin Anexa nr. 1 la ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024.

Având în vedere faptul că, în perioada 11.01.2024-10.02.2024 *****, s-a aflat în concediu medical, în speță termenul de emitere a ordinului de concediere a reclamantului și data concedierii efective a acestuia nu a depășit termenul de 30 de zile calendaristice impus de legiuitor, având în vedere că termenul de preaviz a fost prelungit cu 21 zile.

Mai mult ca atât, angajatorul i-a propus dlui ***** funcția de Specialist principal în Direcția juridică, însă acesta a refuzat.

Modul în care sunt formulate prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, prin utilizarea termenului „poate”, denotă că legiuitorul a oferit dreptul angajatorului, dar nu obligația de a-l transfera sau promova într-o anumită funcție pe funcționarul public al cărui funcție se lichidează.

Astfel, legiuitorul a acordat o marjă de discreție angajatorului de a propune sau nu funcționarului public o altă funcție, în condițiile în care aceasta este vacantă. La fel, tot angajatorul, ținând cont de competențele profesionale și calificarea funcționarului public, decide funcția publică în care să-l transfere sau să-l promoveze pe acesta, reieșind din cerințele specifice din fișa postului. Respectiv, nu-i poate fi impus angajatorului să accepte solicitarea funcționarului public de a-i fi oferită anume funcția solicitată, legea nereglementînd un asemenea drept pentru funcționarul public.

Astfel, Agenția Națională Transport Auto avea obligația de a încadra personalul existent în cadrul direcțiilor nou organizate, dar nu avea obligația de a le oferi angajaților funcții publice echivalente celor anterior deținute pînă la reorganizare.

Prin urmare, Agenția Națională Transport Auto, în calitate de angajator, în limita funcțiilor publice vacante, apreciind competențele de care dispune ***** și ținând cont de cerințele specifice, i-a propus funcția de specialist principal în cadrul Direcției juridice, ceea ce denotă că s-a conformat întru totul prevederilor legale.

Contrar argumentelor reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată, începând cu data de 02 ianuarie 2024, s-a redus programul de muncă a dlui ***** cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, fapt reflectat în mod expres în pct. 4 din ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024 (f.d. 32-34 din dosarul administrativ).

La fel, despre concedierea lui ***** a fost informată și Direcția generală ocuparea forței de muncă a mun. Chișinău. prin informația privind disponibilizarea salariaților nr. 02/2-1-56.1 din 03.01.2024.

Totodată, modul în care s-a efectuat reducerea statelor de personal în cadrul ANTA, a fost verificat în cadrul unui control inopinat, de către Inspectoratul de Stat al Muncii, care prin procesul verbal de control nr. ISM-2024-PVC-37 din 26 ianuarie 2024 nu a stabilit nicio încălcare a prevederilor legislației muncii de către angajator (f.d. 48-51 din dosarul administrativ). În conținutul procesului verbal respectiv, s-a invocat *inter alia* că având în vedere faptul că funcțiile anterioare ocupate de unii funcționari publici nu se regăsesc în structura și organigrama nouă a Agenției Naționale Transport Auto, acestora le-au fost înaintate oferte de transferare în alte funcții publice vacante sau temporar vacante.

Deși reclamantul a invocat faptul că a fost discriminat în raport cu alți funcționari publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, prin Decizia din 04 aprilie 2024 a Consiliului pentru egalitate s-a declarat inadmisibilă plîngerea lui ***** (f.d. 52-54 din dosarul administrativ).

Din raționamentele expuse, instanța de judecată constată temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității publice pârâte la emiterea Ordinului nr. 120-p din

01.03.2024, reclamantul, ***** eșuînd în probarea faptului că acest act ar fi unul ilegal.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate *supra*, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerinței reclamantului privind anularea ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024, iar alegațiile invocate în susținerea acestui capăt de cerere poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe admisibile, pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii:

1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate;

2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia;

3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil menționat mai sus, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Prin urmare, ordinul nr. 120-p din 01 martie 2024, privind eliberarea din funcție, în legătură cu reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției a reclamantului *****, a fost emis în conformitate cu prevederile legale, în limita competenței acordate de lege angajatorului, nefiind afectat de nici un viciu de legalitate și/sau temeinicie.

Reieșind din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge pretenția în contestare din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ a reclamantului privind anularea ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024.

Cu referire la cerința din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ ce vizează restabilirea în funcția publică echivalentă cu cea deținută anterior, se evidențiază că aceasta este subsecventă solicitării de anulare a actului administrativ individual defavorabil - ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024, iar cerința cu privire la anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 01.2024 prin care s-a respins

transferul într-o funcție echivalentă, este de fapt o operațiune administrativă în sensul prevederilor art. 15 Cod administrativ, produsă anterior emiterii actului administrativ individual, care poate fi contestată prin prisma prevederilor art. 15, alin. (2) Cod administrativ doar concomitent cu actul administrativ individual defavorabil - ordinul nr. 120-p din 01 martie 2024.

Avînd în vedere faptul că instanța de judecată a respins capătul de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ privind anularea actului administrativ individual defavorabil - ordinul nr. 120-p din 01 martie 2024, iar cerința cu privire la restabilirea în funcția publică echivalentă cu cea deținută anterior este una subsidiară pretenției principale, la fel ca și cerința cu privire la la anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă, este de fapt o operațiune administrativă în sensul prevederilor art. 15 Cod administrativ, produsă anterior emiterii actului administrativ individual, care poate fi contestată prin prisma prevederilor art. 15, alin. (2) Cod administrativ doar concomitent cu actul administrativ individual defavorabil - ordinul nr. 120-p din 01 martie 2024, pe cale de consecință, se impune soluția de respingere și a capetelor de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ privind anularea refuzului nr. 02/2-1-455 din 01.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă, în virtutea faptului că nu au fost constatate temeiuri legale care ar afecta valabilitatea acestei operațiuni administrative, precum și a capătului de cerere privind restabilirea în funcția publică echivalentă cu cea deținută anterior reieșind din din principiul de drept – ceea ce este accesoriu urmează soarta a ceea ce este principal (*accesorium sequitur principalae*).

Totodată, pretenția din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ privind obligarea pîrîtului să emită actul administrativ individual favorabil - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamatului ***** în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu, are un caracter subsidiar, accesoriu în corelație cu pretenția principală în contestare privind anularea ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024, iar în condițiile în care pretenția principală în contestare privind anularea ordinului nr. 120-p din 01 martie 2024 a fost respinsă, pe cale de consecință, se impune soluția de a respinge și pretenția accesorie la care s-a făcut referire mai sus, reieșind din din principiul de drept – ceea ce este accesoriu urmează soarta a ceea ce este principal (*accesorium sequitur principalae*).

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ în totalitate.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Agenția Națională Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil și emiterea actului administrativ individual favorabil.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU